

ชื่อเรื่อง	การแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาภาษาอังกฤษสถานประกอบการ รหัสวิชา 20000-1205 โดยใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก
วิชา	ภาษาอังกฤษสถานประกอบการ
ผู้วิจัย	นายสุวิษ ฝุ่นเงิน
ปีการศึกษา	2568

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาภาษาอังกฤษสถานประกอบการ รหัสวิชา 20000-1205 โดยใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนต้องมีความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ทั้งทักษะด้านกระบวนการคิดวิเคราะห์ โดยถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ต้องให้เกิดทั้งความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดี สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาการส่งงานในรายวิชาภาษาอังกฤษสถานประกอบการ รหัสวิชา 20000-1205 โดยใช้วิธีการส่งงานผ่านระบบห้องเรียนออนไลน์ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อแก้ปัญหาการส่งงานของของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก โดยประชากรในการทำวิจัยคือ ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีก จำนวน 15 คน ซึ่งใช้ระยะเวลาในการทำวิจัย 1 ภาคเรียน คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเครื่องมือที่ผู้จัดทำได้สร้างขึ้นได้แก่ แบบประเมินความพึงพอใจต่อการส่งงานผ่านระบบ Google Classroom และระบบ Google Classroom ที่เป็นเครือข่ายของ website google เครื่องมือของแบบประเมินความพึงพอใจเป็นแบบมาตราการประเมิน (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ท ข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ โดยใช้เกณฑ์น้ำหนักคะแนนประเมินค่าจัดอันดับความสำคัญ และ สำหรับการแปลความหมายใช้ค่าเฉลี่ยของค่าที่วัดได้และยึดแนวคิดของเบสท์ (Best, 1986 : 195)

การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้สถิติที่ใช้วิเคราะห์ปริมาณการส่งงานของนักศึกษา คือ ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าร้อยละ (%) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความพึงพอใจใช้สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย (μ) ร้อยละ (%) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)